Colțul specialistului

Ca să cîștigăm tehnica de partea noastră

...ordinea de zi a fotbalului nostru ...ul punct este și va fi încă multă ...ne însușirea tehnicii de către ju...rii noștri. Preocuparea aceasta a iz... t dintr-o realitate pe care ne-au pus-o mereu în față întîlnirile interna...ionale susținute în ultimii ani. Fie că ...inam învingători sau nu în dispu... susținute, echipele noastre rămi...n datoare la acest capitol – al ...striei fotbalistice – pentru că erau ...it orientate, spre un stil de joc ...are de tehnică se făcea mai pu... caz.

...e la o vreme încoace, măsurile fe...rației de specialitate și strădania clu...rilor urmăresc să repună fotbalul nostru pe „linia de plutire". Se poate spune de pe acum, deși timpul trecut de la pornirea acestei acțiuni este foarte scurt, că au apărut unele indicii îmbucurătoare la o serie de jucători ai echipelor noastre fruntașe, ca urmare a preocupării și zelului de care dau dovadă pentru îmbunătățirea tehnicii ... Aceasta se observă mai curent la ...ători cu vîrste variind între 20–23 ani, dintre care mulți au avut o ...rumare – și o supraveghere – în ...st sens în perioada junioratului. La ...cătorii ceva mai vîrstnici – nu în ...rstă – progresul ce-l înregistrează e mai mic, de pildă Oaidă (Progresul), V. Alexandru (Dinamo București), Ivănescu (C.C.A.), Cîrnaru (Dinamo Bacău), Ciosescu (Farul), Tănase (Știința Timișoara), Suciu (Știința Cluj) etc, care și-au bazat jocul lor mai puțin pe tehnică și mai mult pe punerea în valoare a unor calități fizice.

De această constatare trebuie să se țină seama cînd e vorba să se strămute fotbalul nostru de pe un făgaș pe altul. Tehnica va fi cucerită mai puțin de actualii jucători gata formați și mult mai mult de cei în curs de formare, pentru că învățarea tehnicii începe de la vîrsta cea mai fragedă, fiind vorba de un proces care cere timp și exersare îndelungată.

În fotbalul nostru o echipă care practică un bun joc tehnic este, de pildă, Știința Cluj. Aceasta nu e ceva întîmplător, ci rezultatul unui proces de formare care merită să fie luat în seamă. În anul 1956 cînd Știința Cluj a retrogradat din categoria A, echipa ei de juniori cîștigase de două ori consecutiv campionatul național (1955 și 1956), făcînd dovada unei bune pregătiri tehnice și a unui joc axat pe această tehnică. Retrogradarea echipei prime (cu toate dezamăgirile ce le-a produs) a dat o bună idee conducerii clubului și anume să activeze mai departe în campionatul categoriei B cu formația de juniori. Cînd soluția aceasta a fost acceptată, desigur că conducerea clubului a admis și posibilitatea ca Știința să rămînă mai mulți ani în categoria B pînă se va fi „copt" formația de juniori promovată. Așteptările au fost total depășite, căci cu această formație tînără și neexperimentată dar plină de talent, Știința Cluj a revenit în categoria A în campionatul imediat următor. Trei dintre juniorii din acea vreme ai echipei clujene (Mureșan, Petru Emil și Marcu) au făcut parte din lotul național pregătit pentru turneul U.E.F.A. din 1957 din Spania. În echipa de astăzi a Științei Cluj îi regăsim pe acești trei jucători (plus Costin din aceleași promoții clujene) și încă alți trei jucători participanți la Turneul U.E.F.A. 1957 (Ivansuc, Mateianu, O. Popescu) veniți la Cluj de la alte cluburi. Pregătirea tehnică timpurie asigurată acestor jucători permite astăzi Științei Cluj să practice un joc valoros, pe care și-l mai poate îmbunătăți. Păcat că Știința Cluj, care a făcut o experiență atît de reușită cu juniorii, nu a transformat-o într-o metodă și acum pare mai mult preocupată să-și recruteze cadrele dintre jucătorii care vin la Cluj pentru studii, ceea ce nu deschide perspective sigure ca politica juniorilor proprii.

Aș putea spune că este aceeași cale pe care a pășit mai de mult Știința Timișoara, care cunoaște atîtea greutăți în ultimii ani. Cu o bună echipă, care a „trăit" prin individualitățile pe care a reușit să și le asigure la vremea respectivă (Brînzei, Florescu, Dinuiescu, Ciosescu, Cădariu, Tănase etc.), Știința Timișoara a cucerit un loc fruntaș în fotbalul nostru în anul 1957. Cînd unii dintre acești jucători au plecat în diferite localități, iar o parte din cei rămași s-au „uzat", Știința Timișoara a constatat că n-are înlocuitori valoroși. În campionatul categoriei B, în care a retrogradat în 1959, formația timișoreană n-a promovat dintre juniorii clubului (probabil pentru că n-a avut), așa că atunci cînd a revenit în categoria A (în 1960) s-a pomenit cu un efectiv necorespunzător valoric, pe care nu l-au putut îmbunătăți substanțial jucătorii veniți la studii la Timișoara. Iată, deci, cum Știința Timișoara plătește astăzi pentru greșeli mai vechi, care n-au fost la timp remediate cu soluții care să garanteze mai ales viitorul. E greu de admis că orașul Timișoara și împrejurimile lui nu i-ar fi putut asigura Științei cadre mereu noi, jucători cu o bună pregătire tehnică, așa cum au fost vechii internaționali ai acestui oraș, care au făcut epocă în fotbalul nostru.

Preocuparea pentru creșterea unor cadre bine pregătite tehnic ar putea fi ilustrată cu ceea ce a făcut U.T.A. în ultimii ani. Echipa arădeană a promovat cu încredere și succes juniori pe care i-a crescut și a putut face permanentă primenire. Aceasta a ajutat-o și să nu se resimtă cînd unii jucători au plecat pentru studii sau serviciul militar (Jenei, Igna, Koszka etc.).

Voi insista mai puțin asupra cazului pe care-l oferă U.T.A. pentru că e de mare notorietate; în schimb, voi aduce în discuție unul mult mai puțin cunoscut: C.S.M.S. Iași.

Recent promovată în campionatul categoriei A de fotbal, C.S.M.S. și-a completat echipa cu o serie de jucători veniți la Iași pentru studii. Formație fără individualități de marcă, C.S.M.S. s-a orientat spre jocul colectiv, dar cu o preocupare sporită și pentru tehnică, capitol la care o ajută o serie de jucători: Avasilichioaie, Unguroiu, Alexandrescu, Dragomirescu, Matei etc. Ceea ce realizează echipa ieșană în acest sezon din punct de vedere al jocului practicat, este edificator. Acest fapt se datorește nucleului jucătorilor săi tehnici, care au atras și pe ceilalți pe același drum. Am văzut recent la Iași partida de campionat C.S.M.S. – U.T.A., în care ambele echipe au practicat un joc bine orientat tehnic și tactic. Cu acest prilej am mai văzut și altceva, foarte important, care mi-a apărut ca o garanție pentru ceea ce a început să realizeze C.S.M.S. În deschidere la meciul de categorie A s-a jucat partida de juniori C.S.M.S. – Unirea. Primii au cîștigat la o diferență de 7-8 goluri; dar nu aceasta m-a impresionat cel mai mult, ci calitățile vădite de această echipă formată din jucători bine făcuți, combativi, cu o bună tehnică și o orientare în joc. Împrejurările au făcut ca să cunosc bine cum jucau în trecut echipele din Moldova, care n-au strălucit niciodată prin tehnică. Jocul acesta a rămas de domeniul trecutului și n-are nimic comun cu ceea ce arată că știe astăzi echipa de juniori C.S.M.S. Iași, din care unii jucători (ca Popescu Cornel, Humă Constantin) pot fi promovați imediat în echipa I.

Conducătorii clubului ieșan s-au orientat bine, crescîndu-și cu grijă și pe tiparul tehnicii cadrele de mîine și nu așteptînd să vadă ce le va aduce fiecare nou an universitar. Continuînd pe acest drum am certitudinea că într-un viitor destul de apropiat ei pot face din orașul Iași un centru important al fotbalului nostru.

Aceasta este calea pe care trebuie să meargă echipele, acum cînd au în sarcină realizarea unui salt calitativ prin permanenta îmbunătățire a tehnicii: creșterea cu continuitate a echipelor de juniori, bine dotate tehnic, tactic și fizic, printr-o atentă și exigentă selecționare a elementelor și prin pregătirea asigurată pe tot parcursul dezvoltării lor. Pentru că toate celelalte mijloace de formare a unor echipe sînt încercări supuse hazardului și în foarte multe cazuri se pot solda cu eșecuri de genul celor cunoscute, la date mai recente, de Știința Timișoara, Progresul București, Farul Constanța, C.S. Tg. Mureș, C.S. Oradea, Jiul Petroșani și altele.

C. TEAȘCĂ
antrenor

ȘTIRI

● Partida R.P. Romînă B — Turcia B fiind amicală — ca și aceea de la Ankara — se vor putea face schimbări de jucători: portarul (tot timpul meciului) și doi de cîmp (pînă la pauză).

● Echipa reprezentativă A susține mîine a 156-a partidă, iar echipa B a 30-a.

● Meciurile restante din categoria A și B au fost programate astfel:

La 17 mai: Dinamo Bacău — U.T. Arad.

La 25 mai: C.F.R. Timișoara — Jiul Petroșani.

● Mîine, în Capitală va avea loc o singură partidă în cadrul categoriei B: Știința — Metalul București. Jocul se va disputa pe terenul Victoria (C.A.M.) de la ora 10 dimineața.

● Luni la ora 17, pe stadionul din Giulești se va ține o lecție practică, în cadrul unui ciclu de lecții organizat de colegiul orășenesc București pentru antrenorii de fotbal.

Metalul Tîrgoviște – Locomotiv Zagreb 1–0 (1–0)

TIRGOVIȘTE 11 (prin telefon). În ciuda ploii, un număr de 5000 spectatori au urmărit cu viu interes această întîlnire internațională. Gazdele s-au comportat pe aceeași linie ascendentă, practicînd un fotbal de calitate, cu acțiuni rapide care s-au încheiat de fiecare dată cu șuturi la poartă. Oaspeții au combinat frumos în cîmp, dar n-au reușit să fructifice și din cauza formei excelente a portarului Andrei.

Golul victorios a fost înscris de Tomescu, în minutul 29, din 11 m, în urma unui fault asupra jucătorului Crutiu. Arbitrul Ion Pișcărac (București) a condus foarte bine.

METALUL TIRGOVIȘTE: Andrei — Tomescu, Popescu, Georgescu — Nițescu, Brandea — Sitaru, Mureșan, Cazacu, Prodanciuc, Crutiu.

LOKOMOTIV ZAGREB: Macek (Horak) — Lațkovici, Caizek, Ștefanovici — Kesejici, Sobocian — Vogrincici, Kosev, Rafaneli, Papeț, Hmelina.

M. AVANU, coresp.

PRIMA REPREZENTATIVĂ A ȚĂRII SUSȚINE MÎINE AL 7-lea MECI CU ECHIPA TURCIEI

Lotul jucătorilor noștri a plecat ieri la Ankara

După un an de absență, reprezentativa de fotbal a R.P. Romîne, își face din nou apariția în arena internațională, întîlnind mîine, la Ankara, redutabila selecționată a Turciei. Cînd arbitrul bulgar Rumianțev va fluiera începutul partidei, cele două reprezentative se vor afla față în față pentru a șaptea oară.

CONSTANTIN

Palmaresul întîlnirilor Romînia-Turcia este favorabil fotbaliștilor noștri: trei meciuri s-au soldat cu victoria romînilor, două cu victoria adversarilor noștri, iar unul s-a terminat nedecis. Ce va fi... mîine? Iată întrebarea care stăruie pe buzele tuturor și al cărei răspuns îl vom afla abia mîine, pe calea undelor, prin I. Ghițulescu, trimisul special al Radiodifuziunii la această partidă. Este inutil să spunem că cei 11 jucători vor face tot ce le stă în putință pentru a reprezenta cu cinste culorile țării.

Ieri, la aerodromul Băneasa delegația fotbaliștilor noștri manifesta multă voie bună și destul optimism. Greavu, fundașul dreapta al feroviarilor, deși debutant în echipa națională, nu afișa nici cea mai mică emoție: *„Am mai jucat contra fotbaliștilor turci deseori, așa că sînt în măsură să le cunosc posibilitățile și stilul de joc. Îmi dau perfect de bine seama cît de mare este încrederea ce mi s-a acordat și în consecință voi căuta s-o răsplătesc"*. Gh. Popescu, unul din cei doi antrenori ai echipei, ne-a declarat următoarele: *„Datorită programului de pregătire judicios întocmit am reușit să ajungem la o formă corespunzătoare. Desigur, jocul se anunță destul de greu întrucît adversarii noștri au confirmat valoarea în meciuri internaționale. Cu toate acestea putem spera într-un rezultat favorabil, dar aș vrea ca el să fie consecința unui joc de calitate"*.

Iată formația noastră: Voinescu-Greavu, Motroc, Macri – Jenei, Bone-Hașoti, Constantin, Dridea, Seredai, Tătaru. *Rezerve:* Dungu, Zavoda II, Nunweiller III, Nunweiller IV, Oaidă, I. Ionescu și Țircovnicu.

La ultimul meci de antrenament (4–1 cu Genclerbirligi Ankara), echipa turcă a folosit formația: Turgay–Ahmed, Naci, Ismail–Suad, Mustafa I – Hilmi, Mustafa II, Seref, Aydin, Zeynel.

R. P. ROMÎNĂ B—TURCIA B

(Urmare din pag. 1)

riență (Basri, Nacmi, Osman etc.), reprezentanții noștri au posibilitatea — prin talentul și valoarea arătată — să practice un joc de calitate, plin de avînt și fantezie, cu care să realizeze o performanță bună, îndreptățind speranțele iubitorilor de fotbal.

ULTIMUL ANTRENAMENT...

Jucătorii noștri și-au continuat pregătirile în tot timpul săptămînii, cu toată vremea ploioasă. Joi, de pildă, ei au susținut ultimul joc la două porți pe terenul cu zgură de la „23 August", în compania formației Dinamo Obor, care s-a dovedit a fi un bun partener, contribuind la reușita antrenamentului. Echipa noastră s-a mișcat bine, în ciuda terenului foarte dificil, arătînd coeziune și eficacitate (în cele 60 de minute de joc a înscris mai multe goluri). Formația folosită a fost aceea care va juca și mîine, adică:

DATCU — IVAN, IONIȚĂ, NAGHI — PETRU EMIL, POPESCU — IVANSUC, RAKSI, MATEIANU, UNGUROIU, DAVID.

Rezerve: Uțu, Gross, Tabarcea, Matei, Frățilă, Selimesi, Manolache.

SOSIREA FOTBALIȘTILOR TURCI

Jucătorii turci ne sînt oaspeți de joi. Ieri dimineață ei au vizitat orașul, iar după amiază au făcut un antrenament pe stadionul „23 August". În ce privește partida de mîine, conducătorul delegației sportive turce, Saim Kaur, speră într-o comportare bună a echipei Turciei; în orice caz este convins că întîlnirea va prilejui un frumos spectacol fotbalistic.

Antrenorul Seref Görkey ne-a comunicat următorul „unsprezece":

NECMI — CANDEMIR, OSMAN, BASRI — ISMET, KAYA — OGUN, GURCAN, SENOL, BIROL, YUKSEL.

Rezerve: Varol (portar), Ismail, Ahmet Tuna, Münhacettin, Candan.

Sînt posibile însă, două modificări, care vor fi operate în cursul zilei de azi.

★

Meciul va fi condus de trei arbitri cehoslovaci: **Obtulovic** — la centru —, **Korelus** și **Kusak** — la tușă.

Răsfoind presa sportivă sovietică

ADIO W. M.-ului (I)

de A. Vit și V. Vladimirov

Mai există sau nu W. M.?

Iată o întrebare pe care și-au pus-o de mult numeroase cercuri fotbalistice de peste hotare și care a dus la discuții aprinse între specialiști, mai ales după campionatul mondial din Suedia, unde fotbaliștii brazilieni și-au impus superioritatea și au lansat sistemul de joc cunoscut sub formula 1–4–2–4.

O asemenea discuție a fost organizată și la noi, anul trecut, de către colegiul de antrenori din orașul București. Numeroșii antrenori care au luat parte s-au angajat în lungi dezbateri, uneori în contradictoriu, fără să ajungă însă la o concluzie. Părerile au rămas împărțite: unii au susținut că W. M. a început să apună și chiar că nu mai există, alții – dimpotrivă – au spus că – acest sistem de joc mai este actual.

Evoluția fotbalului mondial a demonstrat însă cel mai bine care este soarta W. M.-ului. Majoritatea țărilor cu fotbal avansat au început să fugă de W. M. și să se orienteze ...re scheme tactice mai evoluate, ...espunzătoare cerințelor noi ale ...tbalului. Cele mai multe au adoptat ...temul brazilian, altele – mai pu...e – au recurs la formula 1–3–3–4. ...ipele străine – de club sau națio...e – care au evoluat în țara noas... (IFK Malmö, Voivodina, Honved, ...eria etc.), ne-au oferit o dovadă în această privință. Pînă și în fotbalul din țara cea mai conservatoare, Anglia, locul W. M.-ului este luat de sistemul 1–4–2–4.

În legătură cu această evoluție a fotbalului pe plan tactic găsim foarte interesant să publicăm un documentat articol, apărut în revista sovietică „Sportivniie igri" nr. 3/1961, articol care va fi de un real folos pentru antrenorii noștri, prin bogăția datelor documentare și prin observațiile izvorîte dintr-o bună cunoaștere a situației și din experiența autorilor. Traducerea o datorăm colaboratorului nostru antrenorul N. VÎLCOV.

Treptat-treptat, sistemul clasic W. M., care a servit fotbalul peste 30 de ani, trece pe planul al doilea. S-a șters aureola atacantului centru – „tanc" sau „catapult"; și-a pierdut forța adversarul său direct, apărătorul central „stoperul", comparat cu un sergent de stradă care oprește circulația; a dispărut „careul magic" (cei doi interi și cei doi halfi); nu mai au eficacitate cele trei vîrfuri de atac.

Încă înaintea campionatului mondial din Suedia în sistemul W. M. s-au produs modificări esențiale. După victoria echipei braziliene, care și-a spus un nou cuvînt în fotbal și care a arătat o superioritate categorică asupra echipelor europene, se părea că zilele W. M.-ului sînt numărate.

Cu o întîrziere de doi ani

Totuși, specialiștii care au anunțat „moartea W. M.-ului", chiar a doua zi după campionatul mondial, s-au grăbit oarecum. A trecut un an și încă un an, iar echipele europene continuă să joace după vechiul sistem. Urmărind jocurile echipelor reprezentative sau campioane era greu să-ți închipui că în lume există și fotbalul brazilian. Și numai spre sfîrșitul celui de al doilea an după campionatul mondial, în fotbalul european au început să apară lucruri noi. Acum putem să spunem că sistemul W. M. aparține într-adevăr trecutului. Anul 1961, ultimul înaintea noului campionat mondial din Chile, denumit cîteodată anul marilor prefaceri, se desfășoară sub semnul introducerii noilor sisteme tactice. Și în meciurile de calificare și la campionatul mondial din Chile vom vedea probabil un fotbal nou, transformat.

Ca să fie mai clar caracterul transformărilor, vom explica în cîteva cuvinte de ce influența lecțiilor campionatului mondial din 1958 se manifestă cu o întîrziere atît de mare. După cum se știe, „noutatea braziliană" se oglindește cel mai bine în așezarea jucătorilor pe teren. Se pare că este cel mai ușor lucru să așezi jucătorii după formula 1-4-2-4, mai ales în țări care dispun de jucători de mare clasă. Dar, valoarea orchestrei nu se obține prin schimbarea locurilor muzicanților. Aceștia trebuie învățați să cînte după partituri noi, trebuie să le cultivăm noi calități, să selecționăm executanți corespunzători, să întărim noile compartimente. Toate acestea necesită timp îndelungat și o înțelegere clară a noilor sarcini. În fotbal, toate acestea trebuie începute la echipele de club, în cursul luptei înverșunate pentru cele două puncte.

Lecția braziliană și fotbalul european

Echipele reprezentative europene ar fi putut să aplice sistemul brazilian numai după ce echipele de club ar fi experimentat și ar fi jucat după noile scheme. Echipele naționale, care reprezintă tot ce este mai bun în fotbalul din țara respectivă, nu pot juca altfel decît joacă cele mai bune formații de club. Orice noutate care intră în fotbalul unei țări, capătă un sens nou în funcție de tradițiile, obiceiurile sau mentalitatea acelei țări. Cu atît mai mult acum, cînd este vorba de o modificare a sistemului acceptat și de o restructurare principială a acestuia.

Acest proces este de durată. El se dezvoltă provocînd nenumărate discuții. Dar, de acum putem să afirmăm că în istoria fotbalului țărilor fruntașe s-a deschis o pagină nouă. Ceea ce a constituit o surpriză în Suedia, în Chile va fi ceva normal. Și nu credem că pe terenurile din Chile va fi vreo echipă care să îndrăznească să se apere cu vechiul repertoriu.